

Sygn. akt **II K 78/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Iwan

Protokolant Justyna Włoka

w obecności Prokuratora Prok. Rej. – Marii Kostrzewa Jelonek

Po rozpoznaniu dnia 26.03.2013r., 09.05.2013r., 11.06.2013r., 18.07.2013r. na rozprawie

sprawy H. M. /M./

syna J. i A. z d. M.

urodz. (...) w S.

oskarżonego o to, że :

1. w okresie lipca- sierpnia 2010r. na terenie M. Gm. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 2 gramy marihuany za kwotę 60 zł

tj. o przest. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29.07.2005r.

2. w październiku 2010r. w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 5 gram marihuany za kwotę 130 zł

tj. o przest. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29.07.2005r.

3. w dniu 18.03.2011r. w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 3,5 grama marihuany za kwotę 100 zł

tj. o przest. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29.07.2005r.

I. uniewinnia oskarżonego **H. M.** od popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach 1-3 części wstępnej wyroku tj. przest. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29.07.2005r.

II. na podst. art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa

Sygn. akt II K 78/13

UZASADNIENIE.

H. M. został oskarżony o to, że :

1. w okresie lipca- sierpnia 2010r. na terenie M. Gm. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 2 gramy marihuany za kwotę 60 zł

tj. o przest. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29.07.2005r.

2. w październiku 2010r. w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 5 gram marihuany za kwotę 130 zł

tj. o przest. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29.07.2005r.

3. w dniu 18.03.2011r. w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 3,5 grama marihuany za kwotę 100 zł

tj. o przest. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29.07.2005r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.03.2011 r. policjanci KPP w L. zatrzymali Ł. W. przy którym ujawniono środki odurzające w postaci marihuany.

Po przedstawieniu Ł. W. zarzutów wyjaśnił on m.in. że marihuanę, którą ujawnili u niego policjanci nabył w piątek 18.03.2011 r. od chłopaka o imieniu H., który mieszka w K.. Podał także, że w kontaktach w telefonie ma zapisany nr telefonu, pod którym się z nim kontaktował pod pozycją „huba kolonowskie” i nr ten to (...). Dodał, że spotkał się z nim w lesie bliżej K., gdzie H. przyjechał samochodem F. (...) koloru bordowego o nr rej (...) lub (...). Ł. W. w toku przesłuchania podał także, że H. pracuje w firmie (...) w F., gdzie produkują „trejgle” budowlane. Dodał także, że to nie była pierwsza transakcja, kupował od niego trzykrotnie, w wakacje 2010 r. kupił 2 gramy marihuany za 60 zł na terenie M., a w październiku 5 gram marihuany za 130 zł pod marketem (...) w K..

Wyjaśnił, że H. poznał na stawach w M. w czasie wakacji, dodał, że nigdy nie był u niego w domu, ale wie, że mieszka w okolicach starego dworca. Dodał, że H. jest wysoki, dość zbudowany, ma ciemne włosy i krzywy nos, ma 24-26 lat i jest uzależniony.

Następnie w toku prowadzonego postępowania Ł. W. w czasie wizji lokalnej wskazał dwa domy położone w K. przy ul. (...) i ul. (...), podając, że w jednym z nich na pewno mieszka H. od którego kupował marihuanę.

W toku prowadzonego postępowania Ł. W. okazywano tablice poglądowe z wizerunkami różnych osób, podczas kolejnego okazania na jednym ze zdjęć był H. M., którego Ł. W. wskazał jako osobę, która sprzedawała mu marihuanę.

Dowód: protokół przesłuchania Ł. W. k. 3-4

protokoły okazania wizerunku k. 19-20,53-54

protokół eksperymentu procesowego k. 22-23

tablica poglądowa k. 47

H. M. jest ciemnym blondynem, ma 177 wzrostu. W 2010 r. H. M. nie mieszkał w K. przy ul. (...), mieszkał w L. przy ul. (...). Wcześniej kiedy jeszcze H. M. mieszkał w K. to mieszkał przy ul. (...).

W F. jest jeden tartak prasujący bale drewniane, firma ma nazwę (...), przy czym H. M. nigdy w tej firmie nie był zatrudniony.

Numer (...) zarejestrowany jest od 02.07.2010 r. na abonenta Ł. J. (...)-(...) C. ul. (...).

Dowód: wyjaśnienia osk. H. M. k. 148

zeznania św. E. M.. K. 148

informacje od operatorów k. 37-38,40-41,43-45

wniosku o wydania dowodu k.33-35

H. M. ma wykształcenie podstawowej, nie ma wyuczonego żadnego zawodu, pracuje za wynagrodzeniem w wysokości 650 zł. Jest żonaty, ma dwoje dzieci w wieku 3 i 4 lat, żona nie pracuje. Nie był uprzednio karany. H. M. nie jest chory

psychicznie, ani upośledzony umysłowo, nie stwierdzono u niego żadnych innych zaburzeń psychicznych, biegli nie stwierdzili także uzależnienia od alkoholu ani od środków narkotycznych.

Dowód: dane o osobie k. 148

karta karna k.88

opinia sądowo-psychiatryczna k. 89-90

H. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że w czasie wskazanym w zarzutach nie było go w miejscach tam wskazanych, dodał, że nie zna chłopaka, któremu miał sprzedawać narkotyki, ponadto w K. mieszkał na ul. (...), a na ul. (...) mieszka jego matka, ale odwiedza ją sporadycznie, a wychowywała go babcia. Wyjaśnił, że nie ma i nie miał samochodu, nie ma także prawa jazdy. Nigdy nie pracował w F.. Nigdy nie farbował włosów i zawsze miał taki kolor, jak na rozprawie.

Dowód: wyjaśnienia osk. H. M. k. 148

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że sposób, w jaki sformułowano w przedmiotowej sprawie zarzuty należy uznać za wadliwy, nie to miało jednak wpływ na treść orzeczenia, jakie zapadło w przedmiotowej sprawie. W zarzutach nie wskazano komu oskarżony miał udzielać marihuany, co prawda wynika to z treści uzasadnienia aktu oskarżenia, ale nie ulega najmniejszej wątpliwości, że w zarzucie powinna być wskazana osoba, której oskarżony udzielał narkotyków.

Z uzasadnienia aktu oskarżenia wynika wprost, iż stan faktyczny w sprawie ustalono w oparciu o zeznania świadka Ł. W., eksperyment procesowy i okazanie wizerunku.

Ł. W. w toku postępowania przygotowawczego był słuchany tylko jako osoba podejrzana, nie został przesłuchany w charakterze świadka w sprawie prowadzonej przeciwko H. M., co więcej nie udało się go także przesłuchać przed Sądem, gdyż przebywa on na stałe zagranicą.

Już powyższa okoliczność nakazuje podejść do tego dowodu z ostrożnością albowiem Ł. W. nie został przesłuchany w charakterze świadka, a składając wyjaśnienia nie odpowiadał pod rygorem odpowiedzialności karnej z art. 233 kk, tak jak ma to miejsce w przypadku osoby przesłuchiwanej w charakterze świadka. Oczywiście wskazana wyżej okoliczność nie dyskredytuje tego dowodu, ale nie może pozostawać bez wpływu na jego ocenę.

Także treść zeznań Ł. W. nasuwa szereg wątpliwości, a ponadto wskazywane przez niego okoliczności dotyczące oskarżonego nie zostały poparte innymi dowodami, a w wielu przypadkach wręcz pozostawały z nimi w sprzeczności.

Miejsce zamieszkania osoby od której Ł. W. miał kupować marihuanę, a wskazane przez niego w toku eksperymentu procesowego, nigdy nie było miejscem zamieszkania oskarżonego. Nigdy też nie pracował w firmie, którą podał Ł. W., co więcej firmy o takiej nazwie nie ma w F.. Z zeznań świadka E. M. jasno wynika, że H. M. nie pracował nigdy w tartaku w F.. Brak jest jakichkolwiek podstaw aby kwestionować zeznania E. M., który jest osobą obcą dla oskarżonego, w żadnym sposób niezainteresowaną przedmiotem niniejszego postępowania.

Ponadto nie ustalono, aby nr telefonu wskazany przez Ł. W. był numerem, z którego miał korzystać H. M., co więcej w lipcu 2010 r. nr ten został zarejestrowany na osobę o nazwisku Ł. J., która mieszka w C..

Skoro tyle danych wskazanych przez Ł. W. nie potwierdziło się, nie można uznać, że dowód ten nie budzi wątpliwości.

Faktem jest, że podczas kolejnego okazania tablic poglądowych z wizerunkami osób Ł. W. wskazał na H. M., jako osobę, od której kupował marihuanę, jednak w ocenie Sądu, dowód ten nie stanowi wystarczającej podstawy do

przypisania oskarżonemu zarzucanych mu czynów w sytuacji, kiedy w pozostałych dowodach pojawiają się tak liczne nieścisłości.

Żadna z okoliczności wskazanych przez Ł. W. a dotyczących H. M. tj. miejsca pracy, miejsca zamieszkania, nawet rysopis nie potwierdziły się. Ł. W. wskazał także, że osoba od której kupował marihuanę jest uzależniona od środków odurzających, zaś z opinii biegłych psychiatrów wynika, że oskarżony nie jest uzależniony od środków odurzających.

Omówione wyżej okoliczności nasuwają szereg wątpliwości, co do prawdziwości i rzetelności okoliczności wskazywanych przez Ł. W.. Jedną z naczelnych zasad postępowania karnego jest zasada domniemania niewinności.

W ocenie Sądu w przedmiotowej wszelkie możliwości dowodowe zostały wyczerpane, a pomimo tego nie udało się usunąć pojawiających się w tej sprawie wątpliwości.

W ocenie Sądu wyjaśnienia Ł. W. nie stanowią na tyle wiarygodnego i jednoznacznego dowodu, aby w oparciu o nie uznać oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów,

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.